

V Římě, prosinec 2004

VÁNOČNÍ POSELSTVÍ MAGISTRA ŘÁDU

Milí bratři a sestry,

během pár dní se znovu vydám na cesty, které povedou do několika komunit. Ještě předtím bych vám však na počátku adventu těmito řádky rád popřál všechno nejlepší k Vánocům a nový rok plný pravdy, dobra a krásy pocházejících od Boha!

Na konci listopadu proběhlo plenární zasedání Generální rady, s dalšími cca 35 dominikány, jak sestrami, tak bratry, jsem se zúčastnil prvního Kongresu o zasvěceném životě, organizovaného Uníí generálních představených mužských a ženských řeholí. Kongres byl nazván "Nadšení pro Krista, nadšení pro lidskost". Jedním z hlavních řečníků byl náš milý bratr Timothy Radcliffe.

Naše úvahy osvětlovaly a naši práci během příprav, vypracovávání dokumentů a během jednání inspirovaly dva úryvky evangelia: Podobenství o milosrdném Samaritánovi (Lukáš 10) a Rozmluva se samařskou ženou (Jan 4).

V obou případech – v podobenství i rozmluvě – nás Ježíš vyzývá, abychom ho hledali na cestě z Jeruzaléma do Jericha, u studny v blízkosti Sycharu.

Zákoník, který chtěl ospravedlnit svou předchozí otázku ("Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?"), se Ježíše znovu zeptal: "A kdo je můj bližní?" Tato pochybnost vychází z Mojžíšova zákona. Po té, co mu vypráví krásné podobenství o milosrdném Samaritánovi, zakončuje toto Ježíš také otázkou: "Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?"... Všichni známe zákoníkovu odpověď. Nakonec Ježíš na právnické dohady odpovídá tím, že praví: "Jdi a jednej také tak."

Samařská žena šla načerpat vodu; a potkává Mistra, který žízní... Mezi nimi se pak rozehraje jeden z nejkrásnějších dialogů evangelia. Všichni víme, jak skončí. Žena tam zanechá svůj džbán a rychle odchází do města hlásat Krista.

Zákoník zná velmi dobře spleť práva, ale neví, co má dělat. Žena, tak neomylná ve svých denních činnostech, náhle chápe, co má říkat, co má hlásat ... a stává se kazatelkou zvěstující svým spoluobčanům, že potkala Krista. "Mnoho Samařanů z onoho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila ...".

Setkání na cestě a u studny nás překvapují. Když slavíme Vánoce, evangelium nás přímo vybízí, abychom se vydali na cestu. Znovu se setkáváme s pastýři a pátrajícími mudrci od východu. Vypravili se na cestu. Navzájem se povzbuzovali: "Pojďme až do Betléma..." Ptali se: "Kde je ten právě narozený král Židů?".

Jdouce ve stopách sv. Dominika, s nadšením pro Boha a muže a ženy oněch dob, ho obvykle potkáváme na cestách a myslíme na něj v hostincích. Během tohoto roku, zatímco jsem navštívil tolik bratrů a sester, bylo mé srdce stále naplňováno podobnými výjevy.

Stejně jako během krakovské generální kapituly se ustavičně tážeme po smyslu našeho života a po našem poslání. Zatímco nás Ježíš, jediný a opravdový Mistr, a Dominik, putující kazatel, vedou za ruku do nevlídného počasí. A tam nás učí objevovat, kde je Boží láska, žízeň po Bohu a jak se druhým stát bližními.

Kam jdeme? Koho hledáme? Kde se s ním setkáme? Podél cest! U studní! Za nevlídného počasí! ... Tak tomu bylo od časů Betlémských ... za dob Jeho života jako kazatele, až po smrt na kříži.

Během těchto svátků budu na cestách myslet na vás na všechny, zejména před Pannou Marií Guadalupskou v Mexiku (v průběhu kanonické vizitace této provincie) a před našimi světci Růženou z Limy, Martinem de Porres a Janem Maciasem v Peru (v rámci duchovní obnovy pro bratry).

Bratrsky ve sv. Dominiku váš

Fr. Carlos A. Costa, OP
magistr řádu

IDI 12/2004

přeložila Dita Zdislava Haráková